

ΟΙ ΠΛΑΝΕΣ ΤΩΝ ΜΟΡΜΟΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

του Πρωτοπρ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου (Μ. Th).

Σύνηθες φαινόμενο στά μεγάλα αστικά κέντρα αποτελεί η παρουσία σε κεντρικά σημεία δρόμων και πλατειών αλλοδαπών οι οποίοι στο πέτο φέρουν κονζάρδα που γράφει «Πρεσβύτερος... της Ἐκκλησίας του Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν». Ἡ ἐν λόγῳ αἴρεση που παρουσιάστηκε στήν Ἑλλάδα στά μέσα τῆς δεκαετίας του 1970 εἶναι γνωστή διεθνῶς και μέ τό ὄνομα **Μορμόνοι**, ὄνομα που τό λαμβάνουν ἀπό τό «ἕρῳ» τους βιβλίο γνωστό ὡς «**Βιβλίο του Μορμόν**». Ἀποτελοῦν οὐσιαστικά μιὰ παραχριστιανική κίνηση που ιδρύθηκε στίς Η. Π. Α. τόν 19^ο αἰῶνα ἀπό τόν Joseph Smith.

Ἄν ἀξιολογήσουμε τίς διδασκαλίες τῆς ἐν λόγῳ παρα-χριστιανικής κίνησης ἀπό ὀρθόδοξο πρίσμα, χωρίς δυσκολία, θά διαπιστώσουμε, ὅτι οἱ ἀντιλήψεις τῶν Μορμόνων ἀποτελοῦν ἕνα μεταλλεῖο πλανῶν. Ἐπειδή ἀναφέρονται στό πρόσωπο του Χριστοῦ, και ἐπιπλέον ἐπειδή κατ' αὐτούς ἡ Ἁγία Γραφή δέν εἶναι πλήρης και πρέπει νά συμπληρωθεῖ ἀπό τό Βιβλίο του Μορμόν, ἄς δοῦμε χαρακτηριστικά, τά ὅσα κακόδοξα διδάσκουν σχετικά μέ τό πρόσωπο του Θεανθρώπου.

Κατά τούς Μορμόνους ὁ Χριστός προὔπαρχει στους οὐρανούς. Ἔχει προδημιουργηθεῖ ὡς πνεῦμα. Εἶναι παιδί ἑνός οὐράνιου Θεοῦ Πατέρα και μιᾶς οὐράνιας μητέρας. Ὑστερα ἐξελίχθηκε σέ Θεό. Πρῖν ἀπό τήν πτώση ὁ Ἰησοῦς και ὁ Σατανᾶς εἶναι ἀδελφία¹.

Στήν περίοδο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶχε δράσει μεταξύ του Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ μέ τό ὄνομα Ἰεχωβᾶ². Στή συνέχεια, ἡ γέννηση του ὡς ἀνθρώπου ἦταν καρ-

πός τῆς σχέσεως του ἐπουράνιου Πατέρα μέ τή Μαρία³. Αὐτό ἦταν ἐφικτό κατά τούς Μορμόνους, γιατί σύμφωνα μέ τά φαντασιοκοπήματά του ὁ Θεός ἔχει σάρκα και ὀστά καθώς ἦταν κάποτε ἀνθρώπος σάν ἐμᾶς, και ἀφοῦ ἐξελίχθηκε, ἔγινε ἔπειτα θεός⁴.

Κατά τόν Ο. Hyde ὁ ὅποιος μέχρι τόν θάνατό του θεωροῦνταν ἀπόστολος του Μορμονισμοῦ ὁ Ἰησοῦς ἦταν παντρεμένος. Εἶχε παντρευτεῖ τίς ἀδελφές του Λαζάρου και τήν Μαρία τήν Μαγδαληνή και εἶχε ἀποκτήσει και παιδιά⁵. Μετά τήν ἀνάστασή του παρουσιάστηκε στήν Ἀμερική στους Νεφίτες και ἐκεῖ δημιούργησε τήν Ἐκκλησία του. Ποιοί ἦταν οἱ Νεφίτες; Κατά τά φαντασιοκοπήματα τῶν Μορμόνων ἦταν ἀπόγονοι Ἑβραίων που εἶχαν μεταναστεύσει στήν Ἀμερική γύρω στό 600 π.χ.⁶

Ἐξ' ὅσων ἀναφέραμε, νομίζουμε ὅτι ἀντιλαμβανόμαστε γιατί χαρακτηρίσαμε τίς δοξασίας τους ὡς μεταλλεῖο πλανῶν και γι' αὐτό τό θέμα. Ταυτοχρόνως ἀντιλαμβανόμαστε που ὀδηγεῖ ὁ ἰσχυρισμός τῶν Μορμόνων, ὅτι ἡ Ἀγ.Γραφή ἔχει δῆθεν ἀνάγκη νά συμπληρωθεῖ. Παρ' ὅτι οἱ Μορμόνοι ἀναφέρονται στό πρόσωπο του Χριστοῦ και αὐτοπροσδιορίζονται ὡς «*Ἐκκλησία του Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν*» οἱ ἀντιλήψεις τους εἶναι οὐσιαστικά ἕνα συνονθύλευμα ἀντιχριστιανικῶν πλανῶν.

3. Βλ. Mormon Doctrine, σσ. 546-547, 742. Encyclopedia of Mormonism, τόμ. 2, σ. 649.

4. Lehre und Bündnisse, 1974, 20: 22. Lehre des Propheten Joseph Smith, 1974, σ.291.

5. Βλ. **K. Hutten**, Seher-Grübler-Enthusiasten, 10^η ἔκδ. 1966, σ. 605.

6. Handbuch Religiöse Gemeinschaften und Weltanschauungen, 5^η ἔκδ. 2000, σ. 415.

1. **B. R. Mc Conkie**, Mormon Doctrine, 2^η ἔκδ. 1979, σσ. 192, 546-547. Πρβλ. Panorama der neuen Religiosität, 2001, σ. 581.

2. Βλ. Μορμόν 3, 22. Μορμόν 10, 34.

Ἐνας ἀδελφός ρώτησε τόν ἄββᾶ Μακάριο τόν μέγα σχετικά μέ τήν τελειότητα. Καί ἀπάντησε ὁ Γέροντας τά ἑξῆς: «Δέν μπορεί νά εἶναι κανείς τελειος, ἐάν δέν ἀποκτήσει ταπεινώση μεγάλη στήν καρδιά και στό σῶμα· ἐάν δέν μάθει δηλαδή: νά μήν ὑπολογίζει τόν ἑαυτό του σέ καμιά περίπτωση ἀλλά νά προτίμα νά βάζει ταπεινά τόν ἑαυτό του χαμηλότερα ἀπ' ὅλη τήν κτίση· νά μήν κρίνει διόλου κάποιον, παρά μόνο τόν ἑαυτό του· νά ὑπομένει τήν καταφρόνια και νά ἀποστρέφεται ὀλόψυχα κάθε κακία· νά βιάζει τόν ἑαυτό του νά ναι μακρόθυμος, ἀγαθός, ν' ἀγαπᾶ τούς ἀδελφούς, νά εἶναι σῶφρων, νά κυριαρχεῖ στόν ἑαυτό του, γιατί λέει ἡ Ἁγία Γραφή "ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν ἀνήκει σ' αὐτούς που ἄσκουν βία στόν ἑαυτό τους και αὐτοί οἱ ἀγωνιστές τήν κερδίζουν"».

«**Τό Μέγα Γεροντικό**», ἔκδ.: Ἰ. Ἦσυχ. «Τό Γενέσιον τῆς Θεοτόκου», Πανόραμα Θεσσαλονίκης.